

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

(2010)2308(INI)

<Date>10.1.2012</Date>

JELENTÉSTERVEZET

az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról
((2010)2308 (INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Rita Borsellino

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY 3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról

((2010)2308(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6., 7., 8., 11., 21., 47–50. és 52. cikkére,
- tekintettel különösen az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (2) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés V. címének (A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülését alapuló térség) 1., 2., 4. és 5. fejezetére,
- tekintettel a belső biztonságra vonatkozó operatív együttműködéssel foglalkozó állandó bizottság létrehozásáról szóló, 2010. február 25-i 2010/131/EU tanácsi határozatra,
- tekintettel „A stockholmi program – a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra és a Bizottság „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című közleményére (COM(2010)0171),
- tekintettel az Európai Unió belbiztonsági stratégiájára („Az európai biztonsági modell felé”), amint azt a Tanács 2010. február 25-én és 26-án elfogadta,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” (COM(2010)0673) című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló első éves jelentés” (COM(2011)0790) című közleményére,
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának megvalósításáról szóló bizottsági közleményről szóló, 2011. február 24-25-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós szakpolitikai ciklus meghatározásáról és végrehajtásáról szóló, 2010. november 8-9-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2011 és 2013 közötti időszakra szóló uniós prioritások meghatározásáról szóló tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az európai adatvédelmi biztosnak „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című, 2010. december 17-i bizottsági közleményről szóló véleményére,

- tekintettel a 2003-as Európai Biztonsági Stratégiára¹, valamint annak megvalósítási jelentéséről szóló 2008-as jelentésre,
  - tekintettel „A stockholmi program – a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az Európai Unióban a szervezett bűnözésről szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására³,
  - tekintettel „Az EU terrorizmusellenes politikája: fő eredmények és jövőbeni kihívások” című 2011. december 14-i határozatára⁴,
  - tekintettel az arányosság kritériumaival foglalkozó, vonatkozó európai és nemzeti alkotmánybírósági igazságszolgáltatásra, valamint ennek tiszteletben tartására az állami hatóságok részéről a demokratikus társadalmakban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7/0000/2012),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése tovább szilárdította a biztonságot, mint az alapvető jogok gyakorlásának biztosításához és a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósulásához szükséges feltételt, beleértve a külső intézkedéssel való összefüggését, ahol a három fogalom szorosan összekapcsolódik;
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés ezért erőteljesen összekapcsolja az EU biztonságpolitikáját az EU specifikus jogállamiságával, megalapozva egy biztonsági napirend fejlődését, amelyet az EU és tagállamai egyaránt osztanak és amely európai és nemzeti szinten is demokratikus ellenőrzés alatt áll;
- C. mivel a stockholmi program hangsúlyozta, fejleszteni kell az EU külső biztonsági stratégiáját, hogy tovább lehessen javítani az unión belüli biztonságot, ezáltal megvédve az EU polgárainak életét és biztonságát és hatékony fellépést biztosítva a szervezett bűnözés, a terrorizmus és az egyéb fenyegetések ellen,
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése ellenére sem a tagállamok, sem a Bizottság nem biztosított még semmilyen szerepet a Parlamentnek ebben a folyamatban;
- E. mivel a 2010-2014-es belső biztonsági stratégiáról szóló bizottsági közlemény öt elsőbbségi területet határozott meg, ahol az EU hozzáadott értéket biztosíthat, nevezetesen a bűnözés súlyos formái és a szervezett bűnözés, a terrorizmus és a számítástechnikai

¹ A „Biztonságos Európa egy jobb világban – az európai biztonsági stratégia” című, az Európai Tanács 2003. december 13-i brüsszeli ülésén elfogadott dokumentum, amelynek megszövegezése Javier Solana európai unió főképviseelő felügyelete alatt zajlott.

² HL L 300., 21.10.10, 12. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0459.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0577.

bűncselekmények elleni küzdelem és ezek megelőzése, a külső határok igazgatásának a megerősítése és a természeti és az ember okozta katasztrófákkal szembeni ellenállás fokozása;

- F. mivel a belső biztonsági stratégia megvalósulásáról szóló első bizottsági éves jelentés elismerte, hogy a 2010-ben meghatározott mind az öt cél továbbra is érvényes, és körvonalazta az aktuális helyzetet, az eddig elért előrelépést és a továbbhaladás útját;
- G. mivel a stockholmi program megállapította, hogy a [COSI] egyik fő feladata a belső biztonsági stratégia kialakítása, nyomon követése és megvalósítása kell, hogy legyen;
1. üdvözli a belső biztonsági stratégia létrehozása érdekében végzett munkát és a belső biztonsági stratégia keretében kidolgozott európai biztonsági modellt alkotó fő elveket, különös tekintettel a biztonság, a szabadság és a magánélethez való jog közötti megerősített kapcsolatra, valamint a tagállamok között együttműködést és szolidaritást;
  2. hangsúlyozza, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése oszthatatlan célok és intézkedési területek, amennyiben „a szabadság jelentőségének legnagyobb része elvész, ha nem élvezhető biztonságos környezetben és egy olyan jogérvényesítési rendszer teljes támogatása mellett, amelyben az Unió valamennyi polgára és lakója megbízhat”;
  3. úgy véli, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának végrehajtásának kell a teljes körű belső biztonsági stratégia alapját képeznie; emlékeztet arra, hogy a szabadság és a jogérvényesülés megvalósulásához mindig a jogállamisággal és az alapjogokkal összhangban kell törekedni a biztonságra;
  4. figyelembe veszi a tagállamok és a Bizottság által az EU politikai ciklus összefüggésében elért előrehaladást, tekintettel az általános stratégiai céloknak az operatív szintű kormányközi együttműködésre alapozott intézkedések révén történő megvalósulására; úgy véli azonban, hogy szükség van az EU és a nemzeti szintek közötti világos feladatmegosztásra, és a Parlamentnek e folyamat részesévé kell válnia, továbbá 2013-ban el kell végezni a politikai ciklus mélyreható értékelését;
  5. emlékeztet arra, hogy a biztonsági politikák kompetenciája megoszlik az EU és a tagállamok között, és hogy ezen a területen tiszteletben kell tartani a szubszidiaritást, valamint azon a véleményen van, hogy a belső biztonsági stratégia kerete e területen egy átfogó és koherens megközelítés révén növelheti valamennyi EU intézmény és a tagállamok erőfeszítéseinek az értékét;
  6. azon a véleményen van, hogy a hatékony belső biztonsági stratégia alapvető előfeltétele a kezelendő fenyegetések átfogó uniós, bizonyíték- és tudásalapú elemzése, és aggodalommal tölti el, hogy egy ilyen, az unió egészére kiterjedő elemzés napjainkban még mindig hiányzik; kiemeli, hogy további erőfeszítések szükségesek azon információk és adatok koherenciájának javítása érdekében, amelyek alapján az EU-szervek a fenyegetések értékelését végzik, beleértve a további erőfeszítéseket az alkalmazott módszertan átláthatóságának biztosítására;
  7. emlékeztet arra, hogy a Parlament a biztonságpolitikai terület önálló intézményi szereplője, és így jogosult arra, hogy aktívan részt vegyen a belső biztonsági

stratégia és az EU biztonsági modell jellemzőinek és prioritásainak meghatározásában és ezeknek az eszközöknek az értékelésében, beleértve a belső biztonsági stratégia végrehajtásának az EP-vel, a nemzeti parlamentekkel és a Tanáccsal az EUMSZ 70. és 71. cikke és a COSI létrehozásáról szóló határozat 6. cikke (2) bekezdése alapján közösen végzett rendszeres figyelemmel kísérését;

8. jóváhagyja, ezzel kapcsolatban és az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti meglévő együttműködés alapján a belső biztonsági stratégiát illető aktuális helyzetről szóló éves parlamenti jelentéssel végződő „parlamenti politikai ciklus” gondolatát, amelyet alaposan össze kell hangolni többek között a Bizottság éves beszámolásával ezen a területen;
9. úgy véli, hogy a belső biztonsági stratégiának nagyobb mértékben kellene a biztonság belső és külső dimenziói közötti láthatatlan kapcsolatra összpontosítania, és hogy e két dimenzióon belül a bel- és igazságügyi területen működő uniós intézményeknek és ügynökségeknek feladataikat teljes mértékben az uniós jogszabályoknak megfelelően kell ellátniuk; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, értékeljék a belső biztonsági stratégiának az EU külső biztonsági stratégiájára gyakorolt hatását, az alapjogokkal kapcsolatos kötelezettségek tekintetében is;
10. figyelembe veszi annak az öt alapvető területnek a meghatározását, amelyekre az EU és a tagállamok szintjén különféle konkrét intézkedéseket javasoltak; azon a véleményen van, hogy ezek a célok nem teljesek, és ahogya a prioritási sorrendet jobban is meg lehetett volna határozni; megjegyzi, hogy míg a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem kulcsfontosságú prioritás, és annak is kell maradnia, nem tűnik teljesen jogosnak vagy helyénvalónak a belső biztonsági stratégia keretében olyan területeken intézkedéseket tenni, mint az ember okozta katasztrófák és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényesítése;
11. úgy véli, hogy a szervezett bűnözés valamennyi formája jelentős fenyegetést jelent az EU polgárainak szabadságával, biztonságával és a jog érvényesülésével szemben, és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is biztosítson számára prioritást az Európai Unión belüli szervezett bűnözésről szóló, 2011. október 25-i határozatában megállapított ajánlások fényében, az EU és a tagállamok közötti, a bünszervezetek, a pénzmosás és a szervezett bűnözés egyéb formái elleni küzdelemben meglévő együttműködésre vonatkozó konkrét adatok és információ alapján;
12. úgy véli, hogy a prioritások között további hangsúlyt kell fektetni a környezet elleni, a gazdasági és a vállalati bűnözésre, melyek hatása különösen káros az EU polgárai életkörülményeire, különösen válság idején;
13. megismétli, hogy az uniós rendőrségi és igazságügyi együttműködés kritikus fontosságú a megfelelő belső biztonsági stratégia szempontjából, és részt kell vennie benne a tagállamok illetékes hatóságainak, valamint az EU intézményeinek és ügynökségeinek; továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak ennek elsőbbséget a belső biztonsági stratégiában;
14. csalódott, ezzel kapcsolatban, mivel a belső biztonsági stratégia nem rendelkezik megfelelő „igazságügyi dimenzióval”, és úgy véli, hogy az igazságügyi együttműködés

területén a prioritáscsoport felállítását az EUMSZ V. címe alatti, nevezetesen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben az összes dimenzió közötti szoros kapcsolat összefüggésében kell értelmezni.

15. aláhúzza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem prioritást élvez a belső biztonsági stratégiában, melynek céljait és eszközeit megfelelő módon kell értékelni, ahogyan azt a legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások – az EU terrorizmusellenes politikájáról szóló 2011. december 14-i határozata jelezte; körvonalazza, hogy a prevenciós és védelmi politikák számára továbbra is prioritást kell biztosítani a bűnüldözéssel és az ezekre adandó válasszal együtt; megjegyzi, hogy ebben az összefüggésben, nagyobb mértékben kell a középpontba állítani a megcélzott bűnüldözési és hírszerzési központú tevékenységeket;
16. Az erőszakos radikalizálódás megelőzését a belső biztonsági stratégia fontos tevékenységi területének tekinti, de felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék át ennek a fenyegetésnek a természetét és a szintjét, többek között azoknak a közelmúltbeli eseményeknek az alapján, amelyek különösen az EU alapját képező egyenlőség és a megkülönböztetéstől való mentesség értékeit célba vevő erőszakos politikai radikalizmus növekedésére mutatnak;
17. üdvözli a határok biztonságának középpontba állítását a belső biztonsági stratégia összefüggésében, de úgy véli, hogy a határigazgatás és az emberek mobilitása nem pusztán biztonsági kérdés, hanem az átfogóbb politikai stratégia kulcsfontosságú elemei, amelyek nem csak a biztonsági dimenziót érintik, hanem – ami még ennél is fontosabb – az EU szintjén a bevándorlási, a menekültügyi, a fejlesztési és a foglalkoztatási politikákat is;
18. azt a nézetet vallja, hogy ezért a belső biztonsági stratégiának továbbra is tükröznie kell a stockholmi program jövőképét, és célszerűnek véli, hogy 2013 vége előtt végezzék el a stockholmi program félidős parlamenti felülvizsgálatát annak stratégiai, jogalkotási és pénzügyi prioritásainak az értékelése érdekében; továbbá azt a nézetet vallja, hogy egy kiegészítő értékelés szükséges a jelenleg a Lisszaboni Szerződéshez igazított érintett európai ügynökségek (Europol, Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat) és más ügynökségek és szervek tekintetében;
19. felidéri, hogy a belső biztonsági stratégia összefüggésében az adatfeldolgozásnak és – gyűjtésnek mindig meg kell felelnie az EU adatvédelmi elveinek, különösen a szükségesség, az arányosság és a jogszerűség elvének, és az e területen érvényes vonatkozó uniós jogszabályoknak;
20. megerősíti, ezzel kapcsolatban, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséghez tartozó ügynökségek megfelelő, demokratikus ellenőrzésének szükségességét, hogy elkerüljék a „szakpolitikai tanácsadás és az aktuális politikaalakítás”⁵ közötti választóvonal elhalványodásának a kockázatát a szabadság, a biztonság és a jog

---

⁵ Lásd M. Busuioc és D. Curtin tanulmányát, melynek címe „Az EU belső biztonsági stratégiája: az EU politikai ciklusa és (a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséghez tartozó) ügynökségek szerepe: ígéret, veszélyek és előfeltételek”, Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, "C" Tematikus Osztály (Polgárjogok és alkotmányos ügyek), 7. o.

érvényesülésén alapuló térséghez tartozó ügynökségekkel kapcsolatban;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.